

Met name vanaf 1990 is een duidelijke afname van de broedpopulatie waarneembaar. Binnen 15 jaar is de populatie met circa 60% afgenomen! Voor een soort met een hoge levensverwachting, is dit schrikbarend te noemen. Als deze achteruitgang zich voortzet zal de Scholekster over pakweg 10 jaar op veel plaatsen in ons land verdwenen zijn. Over de oorzaak van de achteruitgang doen meerdere theorieën de ronde. Zo is de hoeveelheid voedsel in de overwinteringsgebieden afgenomen. In de broedperiode hebben Scholeksters te maken met een lager broedsucces als gevolg van intensivering van landbouw en mogelijk ook door een toename van natuurlijke

vijanden. In steden en dorpen lijken Scholeksters daar minder last van te hebben en het aantal vogels neemt daar mogelijk toe.

Het onderzoek

Om meer te weten te komen over de achteruitgang is een landelijk onderzoek gestart. In verschillende onderzoeksgebieden, verdeeld over het land, wordt onder meer gekeken naar de lokale aantalsontwikkeling en het broedsucces. Hierbij worden individuele vogels voorzien van kleurringen. Hierdoor zijn vogels individueel herkenbaar en komen we veel te weten over hun overlevingskansen en bewegingen tijdens en buiten de broedtijd. Om de vogels te kunnen ringen wor-

den broedende vogels met een kooi gevangen, jongen worden met de hand of schepnet gevangen. In Assen wordt specifiek gekeken naar de Stadse Scholekster en op kleinere schaal in het agrarisch gebied.

Doe mee!

Om Scholeksters te kunnen onderzoeken is medewerking van eigenaren van grond en gebouwen waarop Scholeksters broeden, van groot belang. Deze medewerking kan bestaan uit het verlenen van toestemming om nesten te volgen, vogels te ringen of nesten te beschermen.

U kunt ook een bijdrage leveren door waarnemingen van geringde vogels door te geven, maar ook van bijvoorbeeld in het verkeer gesneuvelde vogels. Deze meldingen kunt u doorgeven aan:

Bert Dijkstra
e_dykstra@hetnet.nl
tel. 0592-310214

Rinus Dillerop
cuculus@home.nl
tel. 06-51146838

Deze folder is mogelijk gemaakt door een financiële bijdrage van het IJsvogelfonds.

Opmaak en ontwerp: Rianne Post

SCHOLEKSTER- ONDERZOEK

Assen en omgeving

Even voorstellen: de Scholekster

U heeft hem vast wel eens gehoord of gezien: de Scholekster. Een forse, zwart bonte vogel met een lange oranje snavel. De Scholekster duikt ieder voorjaar op en vertrekt aan het eind van de zomer. In dorpen en steden zijn ze veelvuldig te zien in bermen en gazon. In buitengebieden zijn ze te zien op akkers en paarde-weidjes. Met veel kabaal vechten Scholeksters grensconflicten uit met soortgenoten en verjagen meeuwen en kraaien die het bijvoorbeeld op hun eieren of jongen hebben voorzien.

Het is niet vanzelfsprekend dat we deze mooie vogel in de toekomst

blijven zien, want het aantal gaat sterk achteruit. Mede hierom is een onderzoek opgestart, dat o.a. meer inzicht moet geven in de oorzaken van achteruitgang. Dit onderzoek wordt ook in de omgeving van Assen uitgevoerd. In deze folder kunt u meer lezen over de Scholekster, het onderzoek en

welke bijdrage u daaraan kunt leveren.

Kenmerken

De Scholekster wordt ook wel een steltloper genoemd en heeft een lengte van 40 tot 45 cm, inclusief een lange snavel van negen centimeter. Mannetjes en vrouwtjes zijn moeilijk van elkaar te onder-

heeft de soort ook z'n wetenschappelijk naam *Haematopus ostralegus* aan te danken: bloed-roodpotige oesterverzamelaar. In het binnenland bestaat het menu voornamelijk uit regenwormen en larven van de langpootmug. Vanaf april starten ze met het leggen van eieren. Deze twee tot vier lichtbruine eieren met vlekken, worden gelegd in een ondiep kuiltje en komen na circa 25 dagen broeden uit. De ouders voeren hun jongen, die na circa 35 dagen klaar zijn voor het vliegen.

Schrikbarende achteruitgang

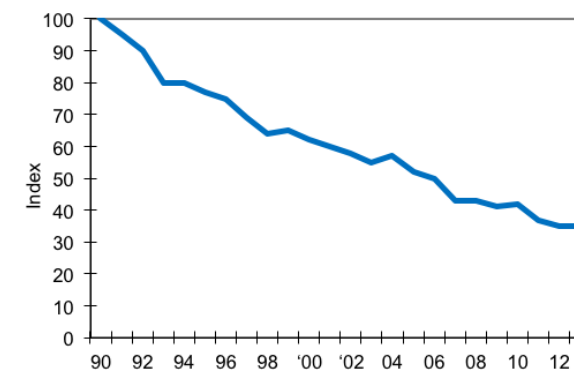
Nergens in Europa zijn zoveel Scholeksters te vinden als in Nederland. Toch gaat het niet goed met deze soort.

scheiden. Vrouwtjes hebben een iets langere snavel en hebben iets meer bruin in hun verendek. Ze maken vaak veel kabaal, zowel overdag als 's nachts. De kenmerkende "te-piet" roep kan in volume en in tempo sterk variëren. Scholeksters kunnen wel 44 jaar oud worden. Man en vrouw zijn vaak hun leven lang trouw aan hun partner. Deze kiezen ze meestal vanaf hun derde levensjaar, want dat is de leeftijd waarop ze kunnen gaan broeden. Tot deze leeftijd blijven de jongen in hun overwinteringsgebied hangen.

Leefwijze

Van oorsprong leven Scholeksters langs de

kust. Na de tweede wereldoorlog hebben ze hun leefgebied uitgebreid naar het binnenland. Hier bewonen ze grasland en akkergebieden, maar ze zijn in toenemende mate ook in steden en dorpen te vinden. In de wintermaanden overwinteren ze vooral in de Waddenzee of Zeeuwse Delta. In deze gebieden eten ze dan schelpdieren. Hier

Achteruitgang van de scholekster